

Norra Öjavads gårdar och båtsmanstorpet i Kråkekull.

Blekinge har sedan äldsta tider varit ett utpräglat bondeland. Öjavad i Asarums församlings nordvästra del utgör inget undantag i detta avseende. Enligt den gamla jordeboken från 1658 fanns det i Öjavad vid denna tid två hela frälsehemman, d v s hemman, som hörde adeln eller kyrkan till. Brukarna arrenderade gårdarna på livstid. År 1671 innehades det ena hemmanet av bönderna Olof Håkansson och Isak Jönsson. Detta hade tidigare tillhört magister Anders Berntsen i Köpenhamn och därefter kyrkoherde Henrik Nilsson i Lyngby (Trolle-Ljungby), bekräftat av ett köpebrev daterat den 1 maj 1664. På hemmanet fanns: *"Lite ek i gärdet till 6 svins ollon. Surskog till nödig täppa och eldbrand. Fiske i Mörrums å och i en göl. En skvaltkvarn kan mala när flod är. En beteshage till 8 boskap. Mulbetet skrint."*

Det andra hemmanet beboddes och brukades av Sven Jönsson, Per Jönsson och Bodil Jönsdotter. De hade varit *"saliga fru Kerstin Knutssons ätt frälse, men sedermera kommit till välborne landsdomaren Niklas Skunk, som den samme ätt frälse possiderar"*. Skog, mark och fiske i Mörrumsån och i den lilla gölen medförde samma rättigheter som i den förra gården. Även skvaltkvarnen ingick i befogenheterna. Intressant i sammanhanget är den humleodling som senare föreskrevs. I 1734 års lag stod det: *"Alle hemman böra humblegård hafva"*. Vad gäller manskapet på de båda gårdarna var Olof Håkansson och Sven Jönsson på 1670-talet gamla. *"Werbare"*, d v s dugliga till krigstjänst var Isak Jönsson och en dräng vid namn Erik Olsson.

Ur Domböckerna 1529-1718

Under 1600-talet stod fisket främst som binäring till det blekingska jordbruket. Under den danska tiden såldes fisken till stor del till utländska uppköpare. Även byteshandel förekom, i första hand gällde det säd. I stor omfattning bedrevs fisket i åar och insjöar. Det mest värdefulla i vår region var laxfisket i Mörrumsån. Detta tillhörde Kronan och var utarrenderat.

När Åke Ibsen Sparres fasta laxodling i Mörrumsån vid Elleholm blivit förstörd, enligt Domboken 1529, fanns bland de tolv åtalade för detta brott bönderna Peder Larsen i Öelvadh (Öjavad) och Eskil i Krogekulla (Kråkekull). Kung Frederik I befallde några "gode män" att döma i detta ärende år 1530. Enligt kulturhistorikern Mattias Karlssons nyutkomna bok "Sabotaget 1529 mot Lunds ärkesätets laxfiske i Mörrum" dömdes varje våldsverkare till böter a' 3 mark. Om Peder och Eskil betalade denna summa går inte att finna i de dokument, som finns bevarade på Riksarkivet i Köpenhamn.